

og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal inden for flertallet (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) mener, som det fremgår af ordførertalen, jf. Folketingets forhandlinger, side 4618 og 4619, at det er beklageligt, at regeringen udelukkende baserer sin politik på venstrefløjen. Dette lovforslag er endnu et eksempel på dette. Forliget blev indgået med venstrefløjen allerede i 1996, uden at den borgerlige side i Folketinget blev inddraget. Mindretallet vil beklage, at man i et demokratisk samfund kun får forelagt et færdigt resultat, som der enten kan stemmes ja eller nej til, og det er faktisk ikke ulejligheden værd at stille ændringsforslag.

Fremskridtspartiet vurderer, hvad der er fornuftigt og ufornuftigt ved lovforslaget. Hvis det fornuftige er i overvægt, stemmes ja. Fremskridtspartiet er modstander af alle de nymodens påfund, der kaldes grønne afgifter, men som reelt kun er en overbygning på ganske almindelig indkomstskat. Regeringen forsøger at bilde befolkningen ind, at vort grundvand er mere eller mindre forgiftet, således at befolkningen bedre sluger en afgift. I dag er det sådan, at vi først betaler afgifter for at få vandet ind i huset og derefter lige så meget for at få det ud af huset igen. Dette beløb går i statskassen som almindelig skat. Det er Fremskridtspartiet modstander af, men kan desværre ikke gøre noget ved det, da der ikke i øjeblikket er et flertal for dette synspunkt.

Dette lovforslag er et lille plaster på såret, idet der i indeværende år kan gives 25 mio. kr. tilbage og i 1998 og følgende år 70 mio. kr. til de små, decentrale vandværker. Politikken i de seneste 15 år har været, at man ønskede at lukke så mange små private borer som muligt. Det er ikke en politik, man alene kan klandre den nuværende socialistiske regering for; den var faktisk også meget fremherskende under de forskellige borgerlige konstellationer fra 1982 til 1993.

Fremskridtspartiet er helt overbevist om, at hundredevis af små velfungerende brønde og borer er blevet lukket helt unødigt, således at landmænd og parcelhusejere i landområderne er blevet tvunget til at koble sig på det største vandværksfællesskab.

Fremskridtspartiet har som en meget vigtig grundholdning, at der skal bevares så mange små brønde og borer som muligt, således at

det sikres, at hvis der engang bliver virkelige problemer med uønskede stoffer i drikkevandet, at der er så mange kilder som muligt at tage af. Man har set eksempler på, at en landsbys fællesboringer måtte lukke på grund af en eller anden forureningsfare, hvorefter man var nødt til at bore nye andetsteds eller at tilslutte sig et lille landbrugs gode brøndboring. Fremskridtspartiet mener, at der skal bevares så mange brøndboringer som muligt, således at det undgås, at der skal graves unødigt lange rørledninger ned. Nedgravning af lange rørledninger bevirker et kolossalt vand- og resourcespild.

På Mors er der måske 20 fælles vandværker, hvoraf de fleste har haft generalforsamling her i foråret, og avisoverskrifterne har været »vandspild«, og det har omfattet fra 20 pct. til 50 pct. på grund af utætte rørledninger. Det undgås ved små decentrale enkeltboringer, for dér opdages et utæt rør med det samme, når trykket falder.

De tanker, Fremskridtspartiet har skitseret, er langt om længe også gået ind på »computeren« hos både embedsmænd og politikere. Det er årsagen til, at regeringen vil prøve at råde bod på den fejlslagne politik gennem årene og derfor ønsker at bruge nogle promiller af afgiftsmilliarderne til at bevare den decentrale vandforsyning.

Af lovforslagets § 1 fremgår, hvad der kan fås tilskud til. Det er ret fornuftigt, hvis det ellers bliver udmøntet og administreret fornuftigt. Med »administreret fornuftigt« mener Fremskridtspartiet bl.a., at det ikke blot skal være få fælles vandværker, der skal kunne få tilskud, men i mindst lige så høj grad private enkeltboringer. Egenbetalingen er fornuftigt sat til 5.000 kr., og der kan fås et tilskud på 40 pct. af restbeløbet. Det må dermed formodes, at misbrug undgås.

Konklusionen er, at Fremskridtspartiet er imod de såkaldte grønne afgifter, men der er altså et flertal, der har besluttet det. Nu vil Folketinget tillade, at promiller af dette beløb går tilbage for at bevare og støtte vore små vandværker.

Det er mindretallet tilfreds med. Fremskridtspartiet er dog utilfreds med, at der er så mange bemyndigelser til ministeren, men trøster sig med de rygter, der går i pressen om, at der snart kommer et folketingsvalg, således at en minister af borgerlig observans kan komme til.